

CH₄

Convenant Enterische Emissies deel 7

In het Convenant Enterische Emissies maken de Vlaamse overheid en de volledige sector werk van het reduceren van pensemissies van runderen om zo de klimaatdoelstellingen van de landbouwsector te realiseren. Doel is om de methaanuitstoot die in de pens gevormd wordt met 19% te verminderen ten opzichte van 2005. Landbouwers kunnen in dat kader verschillende maatregelen nemen. Zes maatregelen waren al bekend, twee extra maatregelen zijn goedgekeurd. In dit artikel gaan we in op de verstrekking van nitraat als maatregel. Wie methaanreducerende maatregelen neemt, kan in aanmerking komen voor een vergoeding via de pre-ecoregeling. Let wel: aanvragen moeten uiterlijk op 31 mei via de verzamelaanvraag gebeuren.

Meer informatie op www.rundveeloket.be/CEER/ en <https://lv.vlaanderen.be/>.

Geert Vandenbussche ziet nitraatverstrekking als een vlot werkbare manier om enterische emissies naar beneden te halen.

Maatregel 7: Verstrekking van nitraat

De verstrekking van nitraat via het krachtvoeder reduceert de methaanvorming bij melkvee. Het methaanreducerend effect is direct gecorreleerd aan de nitraatdosering. Bij toepassing van deze maatregel (1% nitraat op drogestofbasis van het totale rantsoen) wordt een methaanreductie van 10% op jaarbasis voor het aantal melkkoeien met dit rantsoen op het bedrijf in rekening gebracht. Het totale eiwitgehalte van het rantsoen mag niet verhogen door toevoeging van de nitraatbron om verhoogde stikstofemissies te vermijden. Verstrekking gebeurt via het krachtvoeder. Dit krachtvoeder is wellicht duurder, maar de toevoeging van nitraat kan andere elementen binnen het rantsoen vervangen. Monitoring en opvolging van de maatregel zal gebeuren via de duurzaamheidsmonitor van MilkBE. Aanvullend kunnen er bijkomende steekproeven worden uitgevoerd naar de samenstelling van het voederantsoen door een geaccrediteerde instelling.

Bron: Rundveeloket

Erg makkelijk toepasbaar, maar met meerkost

Als eerste boer in ons land gebruikt Geert Vandenbussche van de Biezenhoeve uit Watou (Poperinge) nitraat als toevoeging in het rantsoen om de methaanuitstoot van zijn koeien te reduceren. Het middel blijkt aan zowat alle gunstige voorwaarden te voldoen om een succes te worden, al zal volgens Geert de hele keten zijn verantwoordelijkheid moeten nemen in het verdelen van de eindfactuur.

Ivan De Clercq

Samen met zijn vrouw Sofie Vanpeperstraete houdt Geert een 66-tal melkkoeien in Watou, aangevuld met een 40-tal stuks jongvee. Melken gebeurt met een Lely-melkrobot A4. Door veel via loonwerk te doen en ook met wat externe arbeid slagen Geert en Sofie er niet alleen in om het bedrijf rond te laten draaien, maar ook om onder het concept van FarmFun heel wat activiteiten te organiseren voor bezoekers op hun boerderij. Dat gaat onder andere over teambuildings, vrijgezellen- en verjaardagsfeestjes en ontvangst van scholengroepen.

Focus op jongvee

De ambitie is er om op basis van cijfers continu de bedrijfsvoering te verbeteren. Zo nam Geert deel aan het project JongLeven, dat de jongveeopfok bij Vlaamse melkveehouders wil verbeteren. Door een vroege eerste afkalfleeftijd te combineren met een laag vervangingspercentage, beperkt Geert nu al de hoeveelheid jongvee en dus de methaanuitstoot. "Het vervangingsper-

centage schommelt tussen 24 en 27% (streefdoel is 20 à 22%), met een gemiddelde afvoerleeftijd van zes jaar. Ook het aandeel jongvee houden we zo laag mogelijk. We gebruiken gesekst sperma bij de beste dieren, waardoor er bij 85 à 90% van de koeien sperma van een witblauwe stier kan worden gebruikt." Belangrijke hoeksteen hiervoor is een geoptimaliseerde jongveeopfok. Volgende en kwalitatieve biest, kraaknette kalverhutten en een intensief voerschema leggen de basis voor een gezonde jeugd en dus gezonde carrière.

Lage ecologische voetafdruk

Dat de Biezenhoeve ook ecologisch op de goede weg is, bewijst de klimaatscan die op het bedrijf gebeurde in het kader van het project Klimrek. Met een berekende carbon footprint van 0,977 kg CO₂ per kg meetmelk (zonder Silvair), scoort het bedrijf daarbij erg goed. "De droom is eigenlijk om op termijn CO₂-neutraal te zijn", klinkt het als doel.

Nitraattoevoeging

De beslissing om als eerste Vlaams praktijkbedrijf met de toevoeging van nitraat aan de slag te gaan, was in dat opzicht vlug gemaakt. Het product waarmee Geert werkt is SilvAir van Cargill. Dat product op basis van kalknitraat bindt de waterstof (die door bacteriën wordt omgezet in methaan)

en zet het om in ammoniak. Deze ammoniak wordt vervolgens door microben in de pens gebruikt om te groeien en bouwstenen te bieden voor de productie van melkeiwit.

Geen extra werk

Omdat de dosering belangrijk is (verhouding van 1% op het totale rantsoen), wordt het product via de mengvoederfabrikant op de markt gebracht. Het kan in het rantsoen ureum en krijt vervangen. Bij Geert gaat het om een dosering van 335 gram per koe per dag, verspreid over het basirantsoen, de productie- en de eiwitbrok in de robot. Begin november startte Geert met het product. Negatieve effecten heeft hij in al die maanden nog niet waargenomen. "Het is geen smaakbevorderend product, maar evenmin gaan de koeien er minder door eten. De productie is hetzelfde gebleven en ook de gehalten veranderden niet. Het is een erg gemakkelijk product om toe te passen, zonder extra werk voor de boer."

Doorrekenen nodig

Rest nog de kostprijs. De inschatting is dat het product 26 cent per koe per dag kost. Omdat het ureum en krijt vangt, spaart het ook 16 cent per koe per dag uit. Dat betekent nog altijd een nettomeerkost van 10 cent per koe per dag of 36,5 euro per koe per jaar. "Als melkveehouders zullen we inspanningen moeten leveren om nog klimaatvriendelijker te boeren. Subsidies zoals de pre-ecoregelingen kunnen helpen. Maar het meest logische zou zijn dat we de extra kostprijs kunnen doorrekenen. Dat gebeurt in andere sectoren ook. Wat voor een milieuvriendelijke auto kan, moet ook voor zuivel kunnen." ■

“Wat voor een milieuvriendelijke auto kan, moet ook voor zuivel kunnen.”